

РЕШЕНИЕ

№ 937

гр. София, 24.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 99 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТРОСЛАВ В. КЪНЕВ

при участието на секретаря СТАНИСЛАВА ИЛ. ЧЕРВЕНЯКОВА като разгледа докладваното от ПЕТРОСЛАВ В. КЪНЕВ Административно наказателно дело № 20221110211443 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по повод депозирана жалба от Р. С. П., ЕГН *****, против наказателно постановление № 21-4332-005181 от 23.03.2021 г., издадено от началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, с което за нарушение чл.638, ал.3 от Кодекса за застраховането (КЗ) и на основание посочения член, на жалбоподателя е наложена „глоба“ в размер на 400 лева.

С жалбата се изразява недоволство от издаденото НП и се иска неговата отмяна. Твърди се, че е имало валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ за превозното средство към момента на проверката, както и че съставеният АУАН не бил връчен на нарушителя.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа изцяло депозираната жалба и изложените в нея основания за отмяна на издаденото НП. Заявява, че за мотоциклета имало валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ към момента на проверката, както и продължава да поддържа твърдението си, въпреки изготвената почеркова експертиза, че нарушителят не се е подписвал на съставения му

АУАН. Счита, че било налице съществено нарушение в производството, понеже не могло да бъде установен и разпитан вторият свидетел по акта. Претендира разноски.

За АНО, редовно призван, не се яви представител в откритите съдебни заседания.

Съдът намира жалбата за процесуално допустима по следните съображения: атакуваното наказателно постановление подлежи на обжалване по реда на ЗАНН, жалбата е подадена в срок, от легитимирано лице, съдържа необходимите реквизити и производството по нея е редовно образувано пред РС-София.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 27.02.2021 г., около 12:15 часа, в град София, по бул. „*****“, в посока от ул. „*****“ към ул. „****“, жалбоподателят Р. С. П. управлявал мотоциклет марка „*****“, модел „*****“ с рег. № ***, собственост на зет му И. Б. И., когато срещу магазин „*****“ бил спрян за проверка от полицейски служители при Отдел „Специализирани полицейски сили“ към СДВР. Била извършена проверка на документите на водача и документите на мотоциклета, при която П. не представил валидно сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ за управлявания от него мотоциклет, който бил регистриран на територията на Република България и не бил спрян от движение. На мястото за съдействие били извикани служители на Пътна полиция, сред които и свидетелят В. З.. Полицаяте от Отдел „Специализирани полицейски сили“ към СДВР посочили на свидетеля З. водача, който били спрели за проверка, след което З. направил справка със служебния таблет в Гаранционния фонд, от която се установило, че към 12:15 часа на 27.02.2021 г. за мотоциклета нямало сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“.

За така установеното нарушение срещу жалбоподателя бил съставен АУАН № 831588 от 27.02.2021 г. На същата дата актът бил предявен на жалбоподателя, който го подписал без възражения. Актът бил подписан от актосъставителя и двамата свидетели очевидци на нарушението от Отдел „Специализирани полицейски сили“ към СДВР.

Административнонаказващият орган приел изложените в акта

фактически констатации за доказани и въз основа на него издал обжалваното понастоящем наказателно постановление № 21-4332-005181 от 23.03.2021 г., с което за нарушение чл.638, ал.3 от Кодекса за застраховането (КЗ) и на основание посочения член, на жалбоподателя е наложена „глоба“ в размер на 400 лева.

Така изложената фактическа обстановка се установява по категоричен начин от показанията на свидетелите В. З., И. С. и И. И., изготвената графическа експертиза, както и от приложените по делото писмени доказателства – информация от застрахователя „****“ АД, копие на полица „Гражданска отговорност“ за процесния мотоциклет и справка от Гаранционния фонд.

Свидетелят В. З. нямаше спомен за случая, но след предявяване на съставения АУАН той потвърди, че лично е съставил акта, като е бил изпратен за съдействие на служители от Отдел „Специализирани полицейски сили“ към СДВР. Те били спрели и установили водача на превозното средство и същите били вписани като свидетели по акта. Свидетелят З. направил справка чрез служебния таблет в Гаранционния фонд и при справката се установило, че за мотоциклета нямало валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“.

Свидетелят И. С. е един от служителите на Отдел „Специализирани полицейски сили“ към СДВР, които са спрели жалбоподателя П. за проверка. Сподели, че те нямали правомощия да съставят актове за нарушения на водачите на МПС, поради което извикали за съдействие служители на Пътна полиция след спирането на водача, а самите те били свидетели по акта. Освен това свидетелят С. съставил и докладна за случая, която е приложена към преписката.

Доведеният от жалбоподателя свидетел И. И. също потвърди, че на процесната дата нарушителят П., който му бил тъст, е управлявал процесния мотоциклет, като бил спрян за проверка от полицейски служители. Той заявява, че отишъл да разпечата полицата за застраховката, след което да я представят на полицаите, но те не дошли впоследствие.

В обобщение трябва да се посочи, че показанията и на тримата свидетели са последователни, еднопосочни и взаимно се подкрепят относно обстоятелството, че на 27.02.2021 г. около обяд жалбоподателят Р. С. П. е

управлявал мотоциклът, собственост на зет му И. Б. И., когато е бил спрян за проверка от полицейски служители, при която не е представил валидно сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ за управлението от него мотоциклът. Тези обстоятелства не се оспорват и от самия жалбоподател, който не отрича, че е управлявал мотоциклета на процесната дата, че е бил спрян за проверка от полицейските служители и че не е имал в себе си договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Спорният момент тук е дали към момента на проверката е имало такъв валиден договор, тъй като самият жалбоподател представя полица за застраховка от процесната дата с начален час на валидност 11:40 часа, а в същото време от застрахователя „***“ АД и от Гаранционния фонд предоставят информация, че началният час на покритие на застраховката е 14:20 часа, тоест след проверката на жалбоподателя.

Неоснователни са възраженията на защитника, че следвало задължително да бъде разпитан и вторият свидетел по акта С. С., за който съдът положи усилия, но не можа да призове, тъй като явно е напуснал системата на МВР. Този свидетел може да даде единствено показания относно това, дали нарушителят П. е управлявал мотоциклета на процесната дата и дали е бил спрян за проверка, но не и за обстоятелството, дали е имало валидна застраховка към момента на проверката. Тоест този свидетел би могъл да даде показания за факти и обстоятелства, които не се оспорват и от самия жалбоподател, като дори доведеният от нарушителя свидетел потвърди, че П. е управлявал мотоциклета на процесната дата и е бил спрян за проверка. Следователно показанията на втория свидетел по акта по никакъв начин не са основополагащи за установяване на фактическата обстановка по делото и същата категорично се доказва и без неговия разпит.

От изготвената по делото графическа експертиза става ясно, че именно жалбоподателят П. е положил подписа за нарушител в съставения АУАН, както и подписа в разписката към акта, поради което се опровергава възражението на нарушителя, че актът не му е бил предявен за подпис и връчен впоследствие. Вещото лице подробно се е обосновало как е стигнало до своето заключение. Обстойно е описало сложността и формата на движение при изписване на елементите, наклона, степента на свързаност, строеж, обработеност, т.е. не само общите, но и частни признаци, при което е стигнало до заключение, че подписите са положени от нарушителя. Предвид

на това, съдът намира, че експертното заключение е достатъчно пълно, ясно, обосновано и без противоречия, предвид на което не намери основания за назначаване на повторна или допълнителна експертиза по смисъла на чл.153 от НПК и кредитира изцяло заключението на експерта. Несъгласието на някоя от страните в производството със заключението на вещото лице, каквото е естествено при наличие на спор би имало и все някоя от страните не би била доволна от него, не е самостоятелно основание да се назначават поредица експертизи, докато евентуално се удовлетвори възражението на страната, която е поискала тази експертиза. В случая е застъпен принципът за разглеждане на делото в разумен срок и е необосновано да се правят допълнителни разноси и делото да се отлага за назначаване на експертизи, без да са налице предпоставките на чл.153 от НПК за това.

Постъпилата по делото информация от застрахователя „***“ АД, представеното от застрахователя копие на оригиналната полица на застраховката и информацията от Гаранционния фонд категорично доказват, че началният час на покритие на застраховката е 14:20 часа на 27.02.2021 г., тоест след проверката на жалбоподателя в 12:15 часа на същата дата. Тази информация се предоставя официално от застрахователя и от Гаранционния фонд, като техните данни напълно се припокриват, поради което съдът установи, че представената от нарушителя с жалбата полица, която е идентична с оригиналната, но е посочен друг час на влизане в сила на застраховката – 11:40 часа на 27.02.2021 г., явно представлява документ с преправено съдържание, който е бил употребен от жалбоподателя пред съда, за да докаже, че към момента на проверката е имало валидна застраховка „Гражданска отговорност“ за мотоциклета. В тази връзка и след приключване на делото по същество с влязло в сила решение, то материалите следва да бъдат изпратени на Софийска районна прокуратура, тъй като има данни за извършено документно престъпление. Абсолютно недопустимо е да се представя документ с преправено съдържание и то не къде да е, а пред съда, за да служи същият като доказателство за липса на нарушение и евентуална отмяна на издаденото НП.

Въз основа на така изложената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

В административнонаказателното производство не са допуснати

съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на жалбоподателя да се защити. АУАН и НП са издадени от компетентни органи. Спазени са императивните изисквания на нормите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, както и сроковете по чл.34 от ЗАНН. В АУАН и НП са посочени времето и мястото, където е извършено нарушението. Същото е точно, ясно описано и са отразени обстоятелствата, при които е било извършено. Нарушителят е бил запознат с всички съществени факти от значение за реализиране правото му на защита срещу административното обвинение. Отразени са правилно и нарушените законови разпоредби. Поради това не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП, тъй като при реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до порочност на административнонаказателното производство, до нищожност на съставения АУАН или до нищожност на издаденото НП.

Неоснователни са възраженията на защитника, че не е бил разпитан вторият свидетел по акта, за да каже дали е присъствал на проверката и дали го е подписал. Това, че съдът не успя да издири и разпита втория свидетел по акта С. С., по никакъв начин не води до съществено нарушение и опорочаване на производството. На първо място този свидетел фигурира в докладната на свидетеля И. С. за извършената проверка на жалбоподателя, предвид на което същият явно е бил на мястото на нарушението и е разписал съставения акт като втори свидетел. Дори обаче да не е имало втори свидетел и дори С. С. да не е подписал акта, то това отново не води до порочност на същия, тъй като изискването на чл.40, ал.3 от ЗАНН за задължителни двама свидетели е само, ако те са единствено свидетели на съставянето на акта, но не и на извършване или установяване на нарушението. В случая обаче свидетелят И. С. е свидетел на нарушението, поради което е достатъчно само той да фигурира като свидетел по акта и не е необходимо да има втори свидетел. Според чл.43, ал.1 от ЗАНН, актът се подписва от съставителя и поне от един от свидетелите, посочени в него, тоест достатъчно в случая е категорично установеното по делото, че свидетелят очевидец И. С. се е подписал като свидетел по акта и за валидността му не е необходимо дори да фигурира или да има подпис на втория свидетел.

Разпоредбата на чл.461, т.1 от КЗ предвижда задължителен характер на застраховката „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, а според

чл.483, ал.1, т.1 от КЗ, договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице притежаващо моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е било спряно от движение.

В чл.638, ал.3 от КЗ е предвидена санкция за лице, което не е собственик и управлява моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, а именно административно наказание глоба в размер на 400 лева.

Категорично се установи от показанията на свидетелите и от приложените по делото писмени доказателства, че към 12:15 часа на 27.02.2021 г. не е имало валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ за управляваното от нарушителя моторно превозно средство. Такава е била сключена впоследствие в 14:20 часа на същата дата, тоест след момента на проверката и не се знае дали при липса на проверка застраховка изобщо щеше да бъде сключена. Жалбоподателят, като ползвател на моторното превозно средство е осъществил от обективна и субективна страна състава на вмененото му нарушение. Преди да предприеме управление на мотоциклета, той е бил длъжен да провери валидността на необходимите документи, свързани с ползването на превозното средство и след като установи, че няма полица за валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“, да не пристъпва към управление преди да бъде сключена задължителната застраховка. Дори нарушението да е било извършено при форма на вината непредпазливост, ако П. не е знаел, че липсва застраховка, то това не води до отпадане на административнонаказателната му отговорност, тъй като в чл.7, ал.2 от ЗАНН е посочено, че непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи, а този случай не е такъв. При тази хипотеза той е бил длъжен и е могъл да провери валидността на застраховката преди да предприеме управление на мотоциклета, но не го е направил. Предвид на това се явява неоснователно възражението на жалбоподателя, че не знаел за липсата на застраховка.

За извършеното нарушение чл.638, ал.3 от КЗ предвижда наказание глоба в размер на 400 лева за лице, което не е собственик и управлява моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване и използване

няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Предвиденото наказание е във фиксиран размер, поради което съдът не може да го изменя. С оглед на това не може да се говори за прекомерност на наложената глоба и съдът няма как да я намали.

Макар съставът на извършеното нарушение да не предвижда настъпването на вредни последици и самото нарушение да е формално, то същото не може да се счете за маловажно по смисъла на чл.28 от ЗАНН, понеже при евентуално настъпване на ПТП по вина на жалбоподателя, липсата на застраховка „Гражданска отговорност“ би препятствала възможността на увредения, спрямо който водачът на МПС е отговорен, да получи обезщетение за причинените му вреди от застрахователя, тоест затруднява се в значителна степен репарирането на вреди в резултат на ПТП. От друга страна нарушението се явява типично, обичайно, тоест не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид. В случая сериозно отегчаващо обстоятелство е това, че жалбоподателят се опита пред съда, представяйки документ с преправено съдържание, да докаже, че към момента на проверката е имало валидна застраховка „Гражданска отговорност“ за мотоциклета. Постъпилата по делото информация от застрахователя „***“ АД, представеното от застрахователя копие на оригиналната полица на застраховката и информацията от Гаранционния фонд категорично доказаха, че началният час на покритие на застраховката е 14:20 часа на 27.02.2021 г. Тази информация се предоставя официално от застрахователя и от Гаранционния фонд, като техните данни напълно се припокриват, поради което съдът установи, че представената от нарушителя с жалбата полица, която е идентична с оригиналната, но е посочен друг час на влизане в сила на застраховката – 11:40 часа на 27.02.2021 г., явно представлява документ с преправено съдържание, тоест има данни за извършено документно престъпление. Абсолютно недопустимо е да се представя документ с преправено съдържание и то не къде да е, а пред съда, за да служи същият като доказателство за липса на нарушение и евентуална отмяна на издаденото НП. Всички тези обстоятелства карат съда да приеме, че случаят не е маловажен по смисъла на чл.28 от ЗАНН.

Въз основа на горното съдът намира, че наказателното постановление е

законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено.

След като наказателното постановление се потвърждава, то няма как да бъде уважено искането на защитника за присъждане на разноски в полза на жалбоподателя, а наказващият орган не е претендирал такива.

В случая съдът е направил разноски от бюджета си за заплащане на възнаграждение на вещото лице, което е изготвило назначената по искане на жалбоподателя графическа експертиза, касаеща поставените подписи за нарушител в акта. Същата беше с основно значение за правните изводи на съда относно обстоятелството, дали актът е бил предявен и връчен на нарушителя. Съгласно разпоредбата на чл.84 от ЗАНН, доколкото в този закон няма особени правила за призоваване и връчване на призовки и съобщения, извършване на опис и изземване на вещи, определяне разноски на свидетели и възнаграждения на вещи лица, изчисляване на срокове, както и за производството пред съда по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления, на касационни жалби пред административния съд и предложения за възобновяване, се прилагат разпоредбите на Наказателно-процесуалния кодекс. Според чл.189, ал.3 от НПК, когато подсъдимият бъде признат за виновен, съдът го осъжда да заплати разноските по делото, включително адвокатското възнаграждение и другите разноски за служебно назначения защитник, както и разноските, направени от частния обвинител и гражданския ищец, ако са направили такова искане. Следователно при потвърждаване на издадено НП, разноските се понасят от наказаното лице, който следва да възстанови на съда по бюджета на съдебната власт направените разноски за изготвяне на експертиза в размер на 213,00 лева. Предвид на това Р. С. П. следва да бъде осъден да заплати по сметка на СРС посочената сума в размер на 213,00 лева.

След приключване на делото по същество с влязло в сила решение, то материалите следва да бъдат изпратени на Софийска районна прокуратура, тъй като има данни за извършено документно престъпление. Представената от нарушителя с жалбата полица за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ е с преправено съдържание - посочен е друг час на влизане в сила на застраховката – 11:40 часа на 27.02.2021 г., вместо 14:20 часа на 27.02.2021 г., като документът е бил употребен от жалбоподателя Р. С. П. пред РС-София, 99 наказателен състав по НАХД № 11443/2022 г., за да

докаже, че към момента на проверката е имало валидна застраховка „Гражданска отговорност“ за мотоциклет марка „****“, модел „*****“ с рег. № ***.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.63, ал.2, т.5 от ЗАНН Софийският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 21-4332-005181 от 23.03.2021 г., издадено от началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, с което за нарушение чл.638, ал.3 от Кодекса за застраховането (КЗ) и на основание посочения член, на Р. С. П., ЕГН ***** е наложена „глоба“ в размер на 400 /четиристотин/ лева.

ОСЪЖДА жалбоподателя Р. С. П., ЕГН ***** да заплати по сметка на РС-София сумата от 213,00 /двеста и тринадесет/ лева, представляваща разноски по делото за възнаграждение на вещото лице.

ПОСТАНОВЯВА след приключване на делото по същество с влязло в сила решение, материалите да бъдат изпратени на Софийска районна прокуратура, тъй като има данни за извършено документно престъпление.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – София град в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____